

продуктивним порівняно з теодолітом та рулеткою. Але пріоритетною технологією виконання інженерних вишукувань будівель є використання лазерного сканування, яке дозволяє підвищити швидкість виконання зйомки і розширяє можливості отримання тривимірного зображення досліджуваного об'єкта, виконання перетинів будівлі в будь-яких площинах, а також дозволяє знизити часові витрати.

1. Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98).

2. ДБН А.2.2-3-2014 Київ Мінрегіон України 2014

ПРИРОДНО – СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ РАЙОНУВАННЯ, ЯК ІНФОРМАЦІЙНА БАЗА ГРОШОВОЇ ОЦІНКИ ЗЕМЕЛЬ

Логачова Д.А.

Науковий керівник – Анопрієнко Т.В., ст. викладач

Через неоднорідність та розмаїття природних умов на території України виникла необхідність поділу земель на природно-сільськогосподарські райони. Природно-сільськогосподарське районування виступає інформаційною базою для Державного земельного кадастру й являє собою основу для складання схем землеустрою, систем ведення сільського господарства та проектів землеустрою. Актуальність і гостроту проблему даної теми, а саме природно-сільськогосподарського районування розкривають А. Г. Мартин, С. О. Осипчук, О. М. Чумаченко у монографії «Природно-сільськогосподарське районування» [1]. У роботі окреслені помилкові тенденції, що виникли протягом довгого періоду часу в різні політичні епохи (СРСР, незалежна Україна). Через те, що існували певні нераціональні методи, щодо використання земель, а саме збільшення питомої ваги ріллі, що призвели до незбалансованого навантаження на природні ландшафти та значного техногенного ураження ґрунтів. Також, важливе значення на негативні тенденції погіршення якості земель відіграло залучення до сільськогосподарського виробництва малородючих земель. Тому, для врахування територіальних відмінностей природних та економічних умов України було розроблено природно-сільськогосподарське районування. Природно-сільськогосподарське районування відображає необхідність першочергового використання земельних ресурсів в інтересах сільського господарства.

Природно-сільськогосподарське районування території – це наукова система поділу території, яка враховує закономірний розподіл природних умов і ресурсів, а також особливості їхнього сільськогосподарського використання.

Природно-сільськогосподарське районування базується на системі ієрархічно взаємопідпорядкованих таксономічних виділів – від природно-сільськогосподарської зони до природно-сільськогосподарського району в межах рівнинної частини України і від гірської природно-сільськогосподарської області до природно-сільськогосподарського району в межах гірських систем України.

На рисунку 1 наведена структурна схема природно-сільськогосподарського районування України [2].

На сьогоднішній день матеріали природно-сільськогосподарського районування відображені у додатку до Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення [3]. Так згідно даних додатку до Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення [3] на території України спостерігається неоднакова кількість природно-сільськогосподарських районів по областях (табл. 1).

Рисунок 1 – Схема природно-сільськогосподарського районування України

Таблиця 1 – Природно-сільськогосподарське районування України

№ з/п	Назва області	Кількість природно-сільськогосподарських районів
1	2	3
1	АР Крим та м.Севастополь	8
2	Вінницька	9
3	Волинська	6
4	Дніпропетровська	9
5	Донецька	6
6	Житомирська	13
7	Закарпатська	4
8	Запорізька	7

9	Івано - Франківська	7
10	Київська область та м. Київ	10
11	Кіровоградська	9
12	Луганська	5
13	Львівська	11
14	Миколаївська	7
15	Одеська	8
16	Полтавська	12
17	Рівненська	10
18	Сумська	8
19	Тернопільська	7
20	Харківська	6
21	Херсонська	7
22	Хмельницька	7
23	Черкаська	8
24	Чернівецька	5
25	Чернігівська	11
	Разом	200

Таким чином, як висновок можна сказати, що природно-сільськогосподарське районування відображає необхідність першочергового використання земельних ресурсів в інтересах сільського господарства. Воно побудоване на агробіоекологічній основі, що зумовлено особливостями сільськогосподарського виробництва, сутність якого полягає в утилізації сонячної енергії рослинними організмами. Природно-сільськогосподарське районування, виходячи з його агроєкологічної основи, розкриває природний біокліматичний потенціал окремих територій.

1. Природно – сільськогосподарське районування: монографія // А. Г. Мартин, С. О. Осипчук, О. М. Чумаченко. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zsu.org.ua/files/Monograph_Natural_agricultural_zoning.pdf.

2. Методологія оцінки нерухомості : навч. посібник : у 5 ч. / Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ, 2014. – Ч. 1. Оцінка сільськогосподарських земель / К. А. Мамонов, І. С. Глушенкова, Т. В. Анопрієнко. – 2014. – 191 с.

3. Методика нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/831-2016/-page>.